

- určil, že články 15, 18, 20, 21, 22 a/alebo 24 nariadenia 806/2014 sú neuplatniteľné, v zmysle článku 277 ZFEÚ a
- zaviazal Jednotnú radu pre riešenie krízových situácií a Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Dôvody a hlavné tvrdenia v tejto veci sú podobné dôvodom a hlavným tvrdeniam uvedenými vo veciach T-478/17, Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL/Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-483/17, García Suárez a i./Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-484/17, Fidesban a i./Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, T-497/17, Sáchez del Valle a Calatrava Real State 2015/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií, a T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisia a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií.

Žaloba podaná 20. septembra 2017 – DNV GL/EUIPO (Sustainable)

(Vec T-644/17)

(2017/C 374/73)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: DNV GL AS (Høvik, Nórsko) (v zastúpení: J. Albers, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „Sustainable“ – prihláška č. 15 372 832.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 12. júla 2017 vo veci R 2/2017-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zaregistroval prihlášku ochrannej známky Európskej únie č. 15 372 832 „Sustainable“ pre všetky prihlasované výrobky a služby,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 25. septembra 2017 – Jinan Meide Casting/Komisia

(Vec T-650/17)

(2017/C 374/74)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Čína) (v zastúpení: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2017/1146 z 28. júna 2017, ktorým sa opätovne ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kujaní liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, vyrábané spoločnosťou Jinan Meide Castings Co., Ltd., a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia⁽¹⁾, keďže Komisia vychádzala i) z nízkoobjemových predajov mimo rámca bežného obchodu a ii) z nespoľahlivých údajov o nákladoch na účely vylúčenia predaja.

Žalobkyňa tvrdí, že Komisia určila normálnu hodnotu v rozpore s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia z týchto dvoch dôvodov.

- Po prvé, ako tvrdí žalobkyňa, určenie normálnej hodnoty bolo skreslené zahrnutím predaja kontrolných čísel výrobku (ďalej len „KČV“), ktoré výrobca z analogickej krajiny predával iba vo veľmi malom množstve. Žalobkyňa tvrdí, že preukázala, že ceny takýchto nízkoobjemových predajov neboli spoľahlivé a viedli k neprímeranému určeniu normálnej hodnoty. Navyše, ako tvrdí žalobkyňa, nízkoobjemové predaje neodrážali bežné správanie kupujúcich a vyplývali z bežných spôsobov stanovenia ceny, pričom nepredstavujú bežný obchod, takže neumožňujú náležité porovnanie. Podľa žalobkyne Komisia tvrdila, že vykonala overenie bežného obchodu, avšak ďalej sa ním nezaoberala.
 - Po druhé podľa žalobkyne Komisia nezískala spoľahlivé údaje o nákladoch na KČV od výrobcu z analogickej krajiny. Žalobkyňa tvrdí, že v dôsledku toho vypracovala metodiku na výpočet nákladov osobitne v súvislosti s KČV, avšak v skutočnosti táto metodika vychádzala z obvyčajnej domnienky, že všetky transakcie, ktoré boli ocenené pod 92,14 % priemernej ceny KČV, neboli ziskové, pričom túto metodiku uprednostnila pred metodikou analýzy ziskovosti podľa jednotlivých KČV. Žalobkyňa tvrdí, že takáto všeobecná posúdenie je úplne neprímerané, pričom vedie k svojvoľnému vylúčeniu predajných transakcií a k bezdôvodnému zvýšeniu normálnej hodnoty. Žalobkyňa sa domnieva, že skutočnosť, že bola uplatnená takáto metodika a že boli na jej úkor použité nespoľahlivé údaje na účely svojvoľného vylúčenia nízkoobjemových predajov z postupu určovania normálnej hodnoty, je v rozpore s článkom 2 ods. 7 písm. a).
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia a článku 2 ods. 4 antidumpingovej dohody WTO, ako aj zásady riadnej správy vecí verejných tým, že došlo k odmietnutiu úprav, pokiaľ ide o úroveň obchodu, úverové podmienky, náklady na balenie a rozdiely v surovinách a produktivite, a tým, že bolo na žalobkyňu prenesené neprímerané dôkazné bremeno.
 - Podľa žalobkyne všetky jej predaje boli uskutočnené v prospech konečných užívateľov, zatiaľ čo výrobca z analogickej krajiny uskutočňoval predaje tak v prospech konečných užívateľov, ako aj obchodníkov. Žalobkyňa tvrdí, že predložila dostatočné dôkazy o existencii stálych cenových rozdielov a že aj napriek tomu Komisia odmietla vykonať požadovanú úpravu z dôvodu rozdielov v rámci úrovne obchodu.
 - Žalobkyňa tvrdí, že Komisia tiež odmietla preskúmať výpočet úpravy v prípade nákladov na balenie, hoci žalobkyňa predložila dôkaz o tom, že hodnota úpravy bola nesprávna z dôvodu uplatnenia nesprávneho rozdeľovacieho kľúča. Podľa žalobkyne Komisia tak porušila svoje povinnosti tým, že rozdelila celkové náklady na balenie skôr podľa celkového obratu než podľa obratu v prípade výrobkov, ktoré vyrobil výrobca z analogickej tretej krajiny.
 - Žalobkyňa ďalej tvrdí, že Komisia takisto odmietla vykonať úpravu, pokiaľ ide o náklady na úver v rámci podstatnej časti predajov, ktoré uskutočnil výrobca z analogickej tretej krajiny. Žalobkyňa sa domnieva, že preukázala, že dôkazy v spisovom materiáli boli v rozpore so stanoviskom Komisie, na základe ktorého Komisia pôvodne odmietla vykonať takúto úpravu, a Komisia namiesto toho, aby dospela k správnejmu záveru, pokiaľ ide o potrebu uskutočniť takúto úpravu, v rozpore so svojou povinnosťou uprednostnila úpravu v prípade jedného konkrétneho zákazníka.

- Napokon, ako tvrdí žalobkyňa, Komisia uznala, že existovali rozdiely medzi použitými surovinami a produktivitou v prípade výrobcu z analogickej krajiny a žalobkyne, avšak v súvislosti s týmito rozdielmi odmietla vykonať úpravy. V tejto súvislosti, ako tvrdí žalobkyňa, Komisia okrem iného odmietla zohľadniť vyhlásenia samotného výrobcu z analogickej krajiny, ktoré preukazovali, že tieto rozdiely existovali a mali dopad na porovnateľnosť cien.
 - Podľa žalobkyne Komisia takisto na spoločnosť Jinan preniesla neprimerané dôkazné bremeno v rozpore so svojou povinnosťou podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia, článku 2 ods. 4 antidumpingovej dohody WTO a zásadou riadnej správy vecí verejných, a to vo vzťahu ku každej požadovanej úprave uvedenej vyššie.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 7 písm. a), článku 2 ods. 10, článku 2 ods. 10 písm. a) a článku 2 ods. 11 základného nariadenia v rozsahu, v akom bolo dumpingové rozpätie stanovené pre nezodpovedajúce druhy výrobkov.
- Žalobkyňa tvrdí, že Komisia tým, že stanovila normálnu hodnotu v prípade nezodpovedajúcich druhov výrobkov na základe priemernej normálnej hodnoty upravenej podľa hodnoty rozdielov medzi výrobkami, ktorá bola stanovená na základe rozdielov medzi vývoznými cenami účtovanými žalobkyňou, prijala v rozpore s článkom 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia nevhodnú metodiku na účely určenia normálnej hodnoty. Podľa žalobkyne vychádza tento záver z predpokladu, že trhová hodnota rozdielov vo fyzických vlastnostiach sa odráža vo vývozných cenách, hoci vývozné ceny zodpovedajúcich druhov výrobkov použitých ako náhrada v skutočnosti sú – podľa zistení Komisie – aspoň čiastočne odrazom dumpingu. Žalobkyňa tvrdí, že metodika zahŕňa predpoklad, že vývozy daných nezodpovedajúcich druhov výrobkov sú oceňované na úrovni, ktorá je dumpingová v rovnakom rozpätí ako rozpätie, v prípade, ktorého bolo zistené, že existovalo pre zodpovedajúce druhy výrobkov. Žalobkyňa považuje tento predpoklad za nedôvodný a nepreskúmateľný.
 - Žalobkyňa ďalej uvádza, že tým, že bola prijatá metodika, ktorá viedla k predpokladu dumpingu v prípade nezodpovedajúcich druhov výrobkov na rovnakej úrovni ako úroveň stanovená pre zodpovedajúce druhy výrobkov, prípadne dosiahnuté dumpingové rozpätie neodráža úplnú mieru dumpingu praktizovaného v rozpore s článkom 2 ods. 11 základného nariadenia.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení článku 3 ods. 1 až 3 základného nariadenia z dôvodu uplatnenia nepresných údajov o dovoze alebo na porušení článku 3 a článku 9 ods. 4 a 5 základného nariadenia, keďže žalobkyňa bolo uložené clo bez toho, aby bola zistená ujma alebo príčinná súvislosť.
- Ak by Všeobecný súd rozhodol, že sporné nariadenie zahŕňa zistenia o ujme a príčinnej súvislosti, na ktoré sa odkazuje v neplatnom nariadení⁽²⁾, žalobkyňa uvádza, že vzhľadom na zrušenie neplatného nariadenia v celom rozsahu vo vzťahu k žalobkyňi sporné nariadenie ukladá antidumpingové clo na dovozy žalobkyne bez toho, aby sa prihliadlo k požiadavkám stanoveným s ohľadom na iné skutočnosti, než je dumping. Podľa žalobkyne to vedie okrem iného aj k porušeniu článku 9 ods. 4 základného nariadenia, keďže konečné antidumpingové clo bolo uložené bez toho, aby boli zistené ujma a príčinná súvislosť, a článku 9 ods. 5 základného nariadenia, keďže konečné antidumpingové clo bolo uložené na zdroj, v prípade ktorého sa nezistilo, že by spôsoboval ujmu. Žalobkyňa zdôrazňuje, že vzhľadom na to, že v nariadení nebola konštatovaná nijaká ujma zo strany žalobkyne, Komisia porušila tiež článok 3 základného nariadenia, ktorý upravuje vymedzenie ujmy. Žalobkyňa tvrdí, že takisto nebolo poskytnuté nijaké odôvodnenie.
 - Subsidiárne, ako tvrdí žalobkyňa, Komisia porušila článok 3 ods. 1 až 3 základného nariadenia tým, že vychádzala z nepresných údajov o dovoze. Podľa žalobkyne boli totiž na účely zistenia ujmy použité údaje o dovoze, ktoré na základe informácií, ktorými disponuje Komisia, jasne zahŕňali dovozy výrobkov, ktoré nemožno považovať za dotknuté výrobky. Žalobkyňa ďalej uvádza, že Komisia napriek tomu nevykonala potrebné kroky na overenie presnosti údajov o dovoze a na ich nápravu tým, že by vylúčila dovozy výrobkov, ktoré nemožno považovať za dotknuté výrobky. Žalobkyňa usudzuje, že v dôsledku toho Komisia porušila článok 3 ods. 1 až 3 základného nariadenia.

5. Piaty žalobný dôvod je založený na porušení článku 266 ZFEÚ a článku 9 ods. 4 základného nariadenia z roku 2009, keďže práve Rada mala vykonať rozsudok a nie Komisia

Podľa žalobkyne postup stanovený v základnom nariadení z roku 2009, ktorý aj podľa samotného názoru Komisie predstavuje postup uplatniteľný na opätovné preskúmanie, vyžaduje uloženie opatrení zo strany Rady konajúcej na návrh Komisie po konzultácii poradného výboru. Žalobkyňa tvrdí, že tento postup nebol dodržaný, v dôsledku čoho bolo sporné nariadenie prijaté v rozpore s článkom 9 ods. 4 základného nariadenia z roku 2009 a článkom 266 ZFEÚ, ktorý vyžaduje, aby inštitúcia, ktorej akt bol vyhlásený za neplatný, prijala nevyhnutné opatrenia s cieľom vyhovieť takémuto rozhodnutiu.

- (¹) Odkazmi na základné nariadenie sa odkazuje v prvom rade na základné nariadenie z roku 2009 (nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva, Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51) a subsidiárne na príslušné ustanovenia základného nariadenia z roku 2016 (nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie, Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21).
- (²) Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 430/2013 z 13. mája 2013, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz liateho príslušenstva so závitom na rúry alebo rúrky z kunej liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a Thajsku a ktorým sa ukončuje konanie týkajúce sa Indonézie (Ú. v. EÚ L 129, 2013, s. 1).